

Na všechno padá z velký výšky hvězdnej prach,
a ty tiše spíš ve věčnejch peřinách.
Někdo pozdějc a někdo dřív, každej musí přes ten práh,
a já milovat teď znovu mám už strach.

Hroznej pocit mám, že není pro co žít,
proč právě tys' musela, tak brzo odejít.

Trochu víc štěstí mít, křídla času zastavit,
a ještě chvíli s tebou, jen chvíli být.

V očích teď hrůzu ze všech stínů hnedka mám,
vím, že to co s tebou, už nikdy nepoznám.
Těžký, černý mraky mi teď letěj nad hlavou,
místo tebe cítím jen duši bolavou.

Hroznej pocit mám, že není pro co žít,
proč právě tys' musela, tak brzo odejít.

Trochu víc štěstí mít, křídla času zastavit,
a ještě chvíli s tebou, jen chvíli být.

Všechno krásný jde teď k čertu,
už neřekneš víc, čti mi ze rtů.
Dlaně tvý už nezahřejou,
oči tvý se už nikdy na mě neusmějou.

Trochu víc štěstí mít, křídla času zastavit,
a ještě chvíli s tebou, jen chvíli být.

Trochu víc štěstí mít, křídla času zastavit,
a ještě chvíli s tebou, jen chvíli být.

Někdo pozdějc a někdo dřív, každej musí přes ten práh,
a já milovat teď znovu mám už strach.